

C/2024/3739

24.6.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 7 marca 2024 r. – Coyote System/Ministre de l'Intérieur et des outre-mer, Premier ministre**

(Sprawa C-190/24)

(C/2024/3739)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Coyote System

Strona przeciwna: Ministre de l'Intérieur et des outre-mer, Premier ministre

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nałożony na operatorów elektronicznych usług pomocy w kierowaniu pojazdami lub usług nawigacji geolokalizacyjnej zakaz retransmitowania za pomocą tych usług wszelkich komunikatów lub informacji nadawanych przez użytkowników, które mogą pozwolić innym użytkownikom na uniknięcie określonych kontroli drogowych, należy uznać za część „dziedziny podlegającej koordynacji” w rozumieniu dyrektywy 2000/31/WE⁽¹⁾, mimo że chociaż dotyczy on wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usługi społeczeństwa informacyjnego, ponieważ odnosi się do zachowania usługodawcy, jakości lub treści usługi, to nie dotyczy on jednak siedziby usługodawców, informacji handlowych, umów zawieranych drogą elektroniczną, odpowiedzialności pośredników, kodeksów postępowania, pozasądowego rozstrzygania sporów, środków prawnych ani współpracy między państwami członkowskimi, a zatem nie dotyczy żadnej z kwestii objętych przepisami harmonizującymi zawartymi w rozdziale II tej dyrektywy?
- 2) Czy zakaz retransmisji, którego celem jest w szczególności uniknięcie sytuacji, w której osoby poszukiwane za przestępstwa lub czyny niedozwolone lub które stanowią zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego mogą uniknąć kontroli drogowych, wchodzi w zakres wymogów dotyczących wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług społeczeństwa informacyjnego, których to wymogów państwo członkowskie nie może nałożyć na usługodawców pochodzących z innego państwa członkowskiego, mimo że motyw 26 dyrektywy precyzuje, iż dyrektywa ta nie pozbawia państw członkowskich możliwości stosowania ich krajowych przepisów prawa karnego oraz postępowania karnego, aby podjąć wszelkie środki dochodzeniowe i inne konieczne dla wykrycia i ścigania przestępstw?
- 3) Czy art. 15 dyrektywy 2000/31/WE, który zakazuje nałożenia na podmioty świadczące usługi, o których mowa w tym artykule, ogólnego obowiązku w zakresie nadzoru, poza obowiązkami mającymi zastosowanie do przypadków szczególnych, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisu, który ogranicza się do ustanowienia możliwości nałożenia na operatorów elektronicznych usług pomocy w kierowaniu pojazdami lub usług nawigacji geolokalizacyjnej obowiązku niedokonywania w określonym przypadku retransmisji w ramach tej usługi niektórych kategorii komunikatów lub informacji, bez konieczności zapoznania się w tym celu przez operatora z ich treścią?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).